

Για την ευχή και την αλεπουδίτσα.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Π. Τύχων Σεβκούνωφ

Στην Αίγυπτο όπου υπήρχαν στη βαθιά χριστιανική αρχαιότητα πολλά μεγάλα μοναστήρια, ζούσε ένας μοναχός που ήταν φίλος με έναν αγράμματο απονήρευτο αγρότη-φελάχο. Μια μέρα ο φελάχος είπε στο μοναχό:

«Κι εγώ λατρεύω το Θεό που δημιουργήσε αυτό τον κόσμο! Κάθε απόγευμα χύνω σε μια γαβάθα κατσικίσιο γάλα και το βάζω κάτω από ένα φοίνικα. Το βράδυ ο Θεός έρχεται και πίνει το γαλατάκι μου. Του αρέσει πάρα πολύ! Ούτε μια φορά δεν έμεινε κάτι στη γαβάθα».

Όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο μοναχός, δε μπόρεσε να μη γελάσει. Καλόψυχα και κατανοητά εξήγησε στο φίλο του ότι ο Θεός δε χρειάζεται κατσικίσιο γάλα.

Όμως ο αγρότης επέμενε με πείσμα στο δικό του. Τότε ο μοναχός πρότεινε την επόμενη νύχτα να παρακολουθήσουν κρυφά τι συμβαίνει, όταν αφήσουν τη γαβάθα με το γάλα κάτω από τον φοίνικα.

Το είπαν και το έκαναν:

τη νύχτα ο μοναχός κι ο αγρότης κρύφτηκαν κοντά και στο φως του φεγγαριού σύντομα είδαν ότι μια αλεπουδίτσα είχε πλησιάσει κρυφά τη γαβάθα κι έγλειψε όλο το γάλα ώσπου να την αφήσει πεντακάθαρη.

Αυτή η αποκάλυψη χτύπησε τον αγρότη σαν κεραυνός! «Ναι», παραδέχτηκε

συντετριμμένος, «τώρα το βλέπω, δεν ήταν ο Θεός!».

Ο μοναχός προσπάθησε να καθησυχάσει τον αγρότη κι άρχισε να εξηγεί ότι ο Θεός είναι Πνεύμα, ότι είναι απόλυτα διαφορετικός σε σχέση με τον κόσμο μας, ότι οι άνθρωποι Τον γνωρίζουν με ιδιαίτερο τρόπο... Όμως ο αγρότης στεκόταν μπροστά του με το κεφάλι κάτω και μετά άρχισε να κλαίει κι έφυγε για την καλύβα του.

Ο μοναχός πήγε κι αυτός στο κελί του. Όμως όταν πλησίασε είδε με κατάπληξη έναν άγγελο στην πόρτα να του φράζει το δρόμο. Ο μοναχός τρομαγμένος έπεσε στα γόνατα κι ο άγγελος είπε:

«Αυτός ο απλός άνθρωπος δεν είχε ούτε παιδεία ούτε σοφία ούτε μόρφωση για να λατρέψει το Θεό διαφορετικά απ' ό,τι έκανε. Κι εσύ με τη σοφία και τη μόρφωσή σου του πήρες αυτή τη δυνατότητα. Θα πεις ότι χωρίς αμφιβολία έκρινες σωστά; Όμως ένα πράμα δεν ξέρεις, ω σοφέ: ο Θεός βλέποντας την ειλικρινή καρδιά αυτού του αγρότη, κάθε βράδυ έστελνε στο φοίνικα την αλεπουδίτσα για να τον καθησυχάσει και να δεχτεί τη θυσία του».

Απόσπασμα από το βιβλίο "Σχεδόν Άγιοι"

του Αρχιμ. Τύχων Σεβκούνωβ

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr